



# ROZKAZ Nr. 11.

Przemyśl, dnia 29. kwietnia 1919.

1.

L. 2262/adj.

**Pochwalne uznanie.**

Odchodzący z grupy szef sztabu kap. Karol Matkowski zniewala mię swą wzorową służbą do wyrażenia Mu szczególnego uznania i wyróżnienia; żegnam Go też inieniem grupy i życzę Mu owocnego powodzenia na nowem stanowisku ku korzyści Ojczyzny.

2.

L. 116/adj.

**Przydział.**

Rozkazem Dow. W. P. na Gal. wschod. zostali przydzieleni do 3 Dyw. Leg. adjunkci poczt. Kamerling Dawid, Bratkowski Jan, Wierzbicki Józef w charakterze urzędników wojskowych jako Hughesiści. Wymienieni przynależą pod względem kasowym i zaprowiantowania w stan Dyw. z dn. 25 kwietnia 1919.

3.

**Rozkaz Nr. 86 z dnia 27/IV. 1919. L. kwat. 1197. — Przydział.**

Przydzielam ppor. Dra Kłafteń-Krzemuskiego z Intendantury Dow. W. P. na Gal. wsch. w Przemyślu — do Intendantury 3 dywizji legionów w Przemyślu jako oficera prowiantowego. (L. 8825. VII).

4.

L. 257/adj.

**Urgens.**

Urguje się wykazy oficerów i żołnierzy z wykształceniem akademickim technicznie wyszkolonych (Rozkaz 1. 76 Sztabu Dłwa W. P. na Galic. wschod. pkt. O. W./op. 129 z dnia 16/4 br.

O. W./op. 128 — Ewidencja roczników 1883 do 1895 i rocznika 1900 przynależnych do D. O. G. Kraków.

Dowódcy odnośnych oddziałów usprawiedliwią nie wykonanie wyżej wymienionych rozkazów.

5.

L. dz. 2258/adj.

Oddział lub formacja, przy której znajduje się Józef Kubieniec, Bartłomiej Młyński i Franc. Mikołajczyk z Lachowic pow. Żywiec (służą prawdopodobnie przy pułku kolej.) doniosą o tem adjutant. Dywizji z powołaniem się na powyższą liczbę.

6.

L. 2260/adj.

Unieważnia się zgubioną legitymację szeregowca Stanisława Łyczkowskiego przydzielonego do adjut. Dyw. wystawioną przez D. O. E. Nr. 46.

7.

I. L. 95.

Z dniem 1 maja b. r. odda oddział sztabowy Dow. 3. Dywizji piechoty Leg. ludzi nie należących do stanu ścisłego oddziału (t. j. przejściowo będących w stanie żywnościowym) batalionowi garnizonowemu w Przemyślu.

Identyczny rozkaz wyjdzie z Dowództwa etapu.

8.

**Rozkaz Nr. 79. Dow. Szt. z dnia 27/IV. br. O. W./op. 140. Wykaz oficerów i gażystów według list płatniczych.**

Int. Nr. 6417. z dnia 3. kwietnia br. nakazano wszystkim oddziałom zgłosić oficerów i gażystów podług list płatniczych. Rozkaz ten nie został przez wszystkie oddziały wykonany; należy go zatem niezwłocznie uskutecznić najdalej do 30 kwietnia br. Dowództwa tych oddziałów, których wykazy nie będą przedłożone do nakazanego terminu, usprawiedliwią to pod osobistą odpowiedzialnością. Niezależnie od już przedłożonych wykazów należy po dokonaniu wypłaty w dniu 1. maja przysłać dodatkowo powyższe wykazy ponownie Intendanturze do dnia 5. maja br. (L. 7934./1341. Adj.).



9.

**Rozkaz Nr. 79. Dow. Szt. z dnia 27/IV. br. O. W./op. 141. Zwrot zimowego wyekwipowania.**

Wszystkie oddziały zbiorą znajdujące się w ich posiadaniu części zimowego wyekwipowania, jak: kożuchy, kamizelki, buty filcowe, szale, rękawice sweatery i t. p. i złożą je najpóźniej do dnia 1 maja br. za pokwitowaniem we właściwym sobie Urzędzie gospodarczym za poświadczeniem złożenia.

W razie zaniedbania pociągnięci zostaną kowandanci do osobistej odpowiedzialności. (L. 8385. VII./1299 Adj.).

10.

**Rozkaz Nr. 79. Dow. Szt. z dnia 27/IV. br. O. W./op. 142. Zbieranie odpadków mundurowych i t. p.**

Każdy nawet najgorszy odpadek sukna czy ekwipunku może być jeszcze użyty do przerobienia w fabryce, czem zaradzi się choć małej części istniejącym brakom w umundurowaniu. Nakazuję przeto wszystkim grupom frontowym i pozafrontowym, by dokładnie zbierały w swoim obrębie zużyte i niezdatne do naprawy części umundurowania oraz ekwipunku, jak: mundury, buty, menażki, manierki, koce i bieliznę, a zebrany w ten sposób materiał składały we właściwym sobie urzędzie gospodarczym, który o ładunkach całowagonowych zawiadomi Intendanturę. (L. 8381. VII. Kwat./1337. Adj.).

11.

**Rozkaz Nr. 79. Dow. Szt. z dnia 27/IV. br. O. W./op. 144. Wspieranie czynności żandarmeryi.**

Z raportów i doniesień Żandarmeryi doszło do mej wiadomości, że oddziały wojskowe, szczególnie w miejscowościach blisko linii bojowej położonych, utrudniają niejednokrotnie służbę bezpieczeństwa publicznego przez tolerowanie nadużyć żołnierzy, przez bezprawne rekwizycje i lekceważenie sobie zarządzeń, wydanych przez żandarmerię.

Zwracając uwagę, że służba bezpieczeństwa publicznego, szczególnie na terenie bojowym, jest niezwykle ważna, odpowiedzialna i ciężka, wzywam dowódców oddziałów, by żołnierzy odpowiednio pouczyły i wezwały do posłuszeństwa tudzież wspierania zarządzeń żandarmeryi, a nieposłusznych temu rozkazowi bezwzględnie karały. (L. 1319. Adj.).

12.

**Rozkaz Nr. 79. Dow. Szt. z dnia 27/IV. br. O. W./op. 145. Zapotrzebowanie materyalne w etapach i na froncie.**

Wszystkie zapotrzebowania materyalne oddziałów i dowództw w etapach i na froncie należy w myśl rozkazu Szt. Gen. Nr. 70. skierowywać do Kwaterm. Głównego w drodze służbowej przez Kwat. Dow. W. P. na Gal. Wsch.

Dow. Okr. Gen. i Min. Spr. Wojsk. nie są w powyższych sprawach decydujące.

Zarządy kwaterunkowe w etapach podlegają tylko Intendanturze Kwat. Dow. W. P. na Gal. Wsch. (L. 9051. VII./1338. Adj.).

13.

**Rozkaz Nr. 79. Dow. Szt. z dnia 27/IV. br. O. W./op. 146. Zmiana nazw baonów.**

Rozkaz Nacz. Dow. Oddział I. Nr. 7252/I.

Na rozkaz Naczelnego Wodza z dnia 13/IV. br. (Adjutantura Generalna I. Dz. 1848) t. zw. baon Radomski (I./24 p. p., stojący pod komendą mjr. Popowicza Bolestawa i znajdujący się w grupie „Wschód“, otrzymuje zgodnie z prośbą szeregowców, podoficerów i oficerów nazwę III. baonu 6 p. p. Leg.

Baon ten pozostaje aż do dalszych zarządzeń w dotychczasowym związku taktycznym.

W jego miejsce otrzymuje kombinowany baon 24. p. p. kpt. Widackiego, znajdujący się obecnie również w grupie „Wschód“, nazwę I. baonu 24. pp. (L. op. 3154./1322. Adj.).

14.

**Rozkaz Nr. 79. Dow. Szt. z dnia 27/IV. br. O. W./op. 148. Instrukcja dla podoficerów broni.**

Instrukcję dla podoficerów broni, wydaną przez Instytut wojskowo-naukowy Sztabu Gen. pod tytułem „Obowiązki podoficera broni“ otrzymać mogą oddziały w Instytucie wojskowo-naukowym Sztabu Gen. w Warszawie.

Każdy pododdział powinien posiadać przynajmniej jeden egzemplarz tej instrukcji. (L. 400. II. A./1336. Adj.).

15.

**Rozkaz Nr. 85 z dnia 25 kwietnia 1919. O. W. 265. — Wydawanie towarów z magazynów i wagonów towarowych.**

Z uwagi na to, że zachodzą wypadki wyładowywania wagonów przez oddziały i dowództwa do tego nieuprawnione, zarządza się co następuje:

Wydawanie towarów z magazynów i wagonów towarowych może nastąpić jedynie za okazaniem listu przewozowego. W innych wypadkach za asygnatą Intendantury W. P. lub na podstawie pisemnego rozkazu odnośnego dowództwa okręgu względnie stacji etapowej, a nie na podstawie kwitu lub zezwoleń pojedynczych oddziałów; oraz że rekwizycje wysyłek transportowych może przeprowadzać wyłącznie Intendantura W. P. za podpisem i pieczęcią szefa Intendantury. (L. 565/III.).

16.

**Rozkaz Nr. 86 z dnia 27/IV. 1919, L. 208. — O poborach żandarmów zawodowych.**

Dz. R. W. Nr. 41, rozkaz 1339, z dnia 12/IV. 1919 r.

W uzupełnieniu Dz. R. W. Nr. 28/19, L. 891. (Rozkaz D. W. P. na Gal. wsch. Nr. 7, z dnia 8/I. 1919 r. l. 9.) podaje się do wiadomości, że żandarmom zawodowym należy wypłacać pobory za cały miesiąc z góry.

17.

**Rozkaz Nr. 86 z dnia 27/IV. 1919, L. 211. — Odprawa pośmiertna.**

(Dz. R. W. Nr. 41, 1336, z 12/IV. 1919 r.).

1. Na wypadek śmierci oficera (urzędnika wojskowego) czynnie służącego, lub podoficera zawodowego,

najbliższa rodzina zmarłego otrzymuje odprawę pośmiertną w wysokości trzymiesięcznej gaży zasadniczej (bez strawnego i dodatku), względnie potrójnego żołdu miesięcznego, jaki ostatnio otrzymywał zmarły.

§ 2. Odprawa pośmiertna należy się wdowie żyjącej w społeczności małżeńskiej albo, jeżeli wdowa nie żyje, dzieciom zmarłego (również nieślubnym) do lat osiemnastu, tak własnym jak i przybranym, o ile je zmarły rzeczywiście utrzymywał.

Wdowa rozwiedziona jeszcze za życia zmarłego ma prawo do odprawy tylko wtedy, jeżeli otrzymywała od zmarłego przyznane sądownie wsparcie.

§ 3. W razie braku osób wyżej wymienionych, może M. S. W. przyznać odprawę pośmiertną innym osobom, które wykażą, że zmarłego przed śmiercią pielegnowały, albo że koszta pogrzebu pokryły z własnych funduszy.

§ 4. Pewna część odprawy, a nawet cała, może być przyznana także rodzicom, względnie nieletniemu rodzeństwu, jeżeli rodzina udowodni, że zmarły ją utrzymywał, albo wydatnie dopomagał do utrzymania. W wypadkach takich potrzebne jest zaświadczenie powołanej do tego władzy cywilnej o stanie majątkowym proszących.

Definitywne przyznanie odprawy pośmiertnej w tym wypadku zastrzeżone jest wyłącznie Min. Spraw Wojsk.

§ 5. Odprawa pośmiertna staje się płatną następnego dnia po stwierdzeniu śmierci.

Wypłatę skutecznic ma ta kasa wojskowa, która zmarłemu wypłacała ostatnie pobory.

W wypadkach przewidzianych w § 3. i 4. wypłata może nastąpić na podstawie zezwolenia Min. Spraw Wojsk. z kasy właściwego Dow. Gen. Okr.

§ 6. Z odprawy pośmiertnej nie wolno czynić żadnych potrąceń, nawet na definitywne długi skarbowe zmarłego. (L. 9545, VII).

18.

**Dziennik Roz. Wojsk. Nr. 44 Pkt. 1457.**

O ścisłym stosowaniu w kroju i ozdobach ubioru polowego „przepisów i instrukcji umundurowania polowego W. P.“.

Ojczyzna w chwili obecnej widzi w nas, swoich obrońcach, zbawienie swoje. Oczy całej Polski zwrócone są na nas — żołnierzy.

Za zgodność:  
**CIBICKI, por.**  
szef adjutantury.

Zaszczyt ten wymaga od nas, oprócz poświęcenia i karności, także godności w zachowaniu się osobistym i szacunku dla munduru polskiego. Mundur polski dzisiejszej doby, przy całym uwzględnieniu tradycji i żołnierskiego wyglądu, powinien być wolny od zbytecznych świecideł i kolorowych jaskrawości, nietylko ze względów dzisiejszej taktyki wojskowej, ale i ze względu na oszczędność, wskazaną powagą chwili i potrzebami żołnierza.

Rozkazuję więc:

1) ściśle stosować w kroju i ozdobach ubioru polowego „Przepisy i instrukcję umundurowania polowego W. P. z kwietnia 1917 r.“. wraz z uzupełnieniami, ogłoszonymi w rozkazach 32-im, 232-im, 233-im, 476-ym, 529-ym, 769-ym, 783-im, 902 i 1030-ym, i 936-ym Dziennika Rozkazów Wojskowych b. r. Nr. Nr. 1. 5, 13, 15, 23, 24, 28, 29 i 31;

2) ponieważ w przepisach powyższych prawo noszenia barwnych lampasów na spodniach przyznane jest tylko generałom i oficerom Sztabu Generalnego, stanowczo zabraniam od dziś wszystkim innym wojskowym noszenia jakichkolwiek lampasów. Spodnie granatowe mogą być donaszane poza służbą, ale jedynie z wypustką barwy pułku — bez lampasów.

3) zabraniam używania w miejscach publicznych przy ubiorze polowym ozdób ubioru paradnego, jako to: kordonów (sznurów, etyszkiefów), pasów srebrnych, rabatów i t. p. które to ozdoby mogą być noszone tylko przy stroju paradnym, a więc w wypadkach, określonych przepisami lub poszczególnymi rozkazami. Nie dotyczy to adjutantów i oficerów Sztabu Generalnego, którzy pozostając w służbie, obowiązani są nosić przepisane aksebanty;

4) w myśl rozkazu 407 Dziennika Rozkazów Wojskowych Nr. 13 z roku 1918, zabraniam noszenia jakichkolwiek oznak wojskowych osobom nie pozostającym w służbie czynnej, oraz używania przez wojskowych oznak nie objętych przepisami, lub też noszenia ubioru wojskowego bez oznak przepisowych;

5) wszelkie inowacje w stroju wojskowym będą karane. Wprowadzenie nowego wzoru munduru dla nowopowstających oddziałów dozwolone jest nie wprawdzie aż odpowiedni projekt zostanie zatwierdzony i ogłoszony w Dzienniku Rozkazów Wojskowych;

6) wkładam na wszystkich dowódców obowiązek przestrzegania pod ich osobistą odpowiedzialnością, aby podwładni ich oficerowie i żołnierze zastosowali się natychmiast do powyższych rozkazów.

**ZIELIŃSKI m. p.**  
Jen. i Dow.